

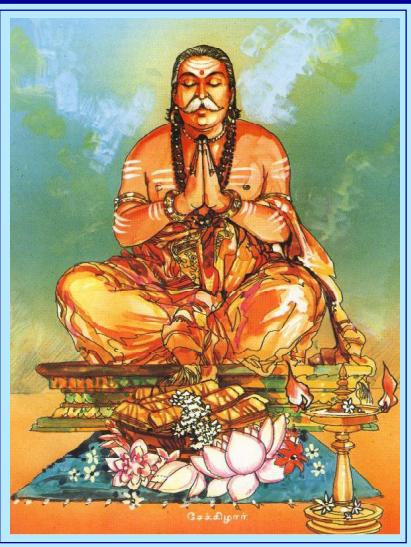

சிவ சிவ

அன்புநெறி

மார்ச்-13 மே 2009 திதி-10

\$1.00

வள்ளுவர் நூல் அன்பர்மொழி
வாசகம் தொல்காப்பியமே
தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்த
வுரை - ஒள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணம் தொகு
சித்தி ஓராறும்
தண்டமிழன் மேலாங் தரம்
-உமாபதி சிவாசாரியார்

அடியார்க் கெளிய னெனத்தில்லை
அண்ண வருஞந் திருமுகத்தின்
பாடியே பெற்றான் சாம்பற்குப்
பரம முத்தி யப்பொழுதே
உடலுங் கரைவற் றடைந்திடுவா
ஞுயாந்தீக் கையினை யருணோக்காற்
கடிதிற் புரிகொற் றங்குடியார்
கமல மலரின் கழல்போற்றி

DR. ILLANGO & ASSOCIATES

DENTAL OFFICE (OPEN 7 DAYS A WEEK)

உங்கள் சேவை கருதி இரு இடங்களில் வாரத்தின் ஏழு
நாட்களும் பல் வைத்திய நிபுணர்களின் சேவைகள்.

Dr. M. Illango

B. D. S, D orth (Oslo)
General Practitioner Mainly Orthodontics

Dr. S. Raveendran

B.D. S., M.S, F. D. S. R. C. S. (Eng.)
General Practitioner

Dr. Janaki Illango

B. D. S. Family Dentistry

SCARBOROUGH OFFICE

3852 Finch Ave. E., # 303
Scarborough, ON

(416) 292 -7004

MISSISSAUGA OFFICE

3025 Hurontario St., # 102
Mississauga, ON

(905) 270-7844

அன்புநெறி சந்தா விபரம்

தனிப்பிரதி \$1.00, வருடச் சந்தா (12 இதழ்கள்) \$10.00.
(நேரில் பெறுவோருக்கு)

அஞ்சல் பொதிச் செலவுடன் வருடச் சந்தா:-

கனடா:	Can. \$ 25.00
அமெரிக்கா:	Can. \$ 30.00
ஏனைய நாடுகள்:	Can. \$ 40.00

தொடர்புகட்டு: சைவசித்தாந்த மன்றம், கனடா

Saiva Siddhantha Manram, Canada

1008-50 Elm Dr. E., Mississauga, ON, L5A 3X2 Canada

(Tel.: 905-566-4822)

சீவு சீவு

அண்புநெறி

மலர் - 13	விரோதி சித்திரை-கைகாசி மே 2009 திருவள்ளுவர் ஆண்டு - 2040	இதழ் - 10
-----------	---	-----------

பொருளடக்கம்	பக்கம்
-------------	--------

1. ஆசிரியர் தலைப்பு	4
2. பெரியபுராண விரிவுரையின் காலம்.	6
3. திருநாவுக்கரசரும் சைவசித்தாந்தமும்.	9
4. பக்தி மார்க்கம்	13
5. திருவள்ளுவர் வரலாறும் திருக்குறளும்	18
6. இன்ப வாசகம்	22
7. மன்றத்தில் நிகழ்ந்தவை.	24
8. சிவஞானபாடியத்துள் திருவாசகச் சிந்தனைகள் 25	
சிறுவர் பகுதி	
9. ஆறுமுகநாவலர் சைவ வினாவிடை -2	29
10. சைவபோதம்	29

ஆசிரியர் : திருமதி வடிவழகாம்பாள் விசுவலிங்கம்

நாவாக ஆசிரியர்: திரு. தி. விசுவலிங்கம்

உதவி ஆசிரியர்: திருமதி அநிதா திருமுருகா

வெளியீடு: சைவசித்தாந்த மன்றம், கன்டா

திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்

குருபுசை நாள்: சித்திரை சுவாதி

மண்ணின்மிசை வந்ததன்பின்

மனம் முதலாமின மூன்றும்

அண்ணலார் சேவடியின்

சார்வ ஆக அணைவிப்பார்

புண்ணிய மெய்த் தொண்டர் திருக்குறிப்பு

அறிந்து போற்றும் நிலைத்

திண்ணமையினால் திருக்குறிப்புத்

தொண்டர் எனும் சிறப்பினார்.

- சேக்கிழார்

சைவ சீத்தாந்த மன்றம், கனடா
 Saiva Siddhantha Manram, Canada 1008-50 Elm Dr. E.,
 Mississauga, ON L5A 3X2 Canada Fax/Tel (905) 566-4822
 Email:- saivamanram@gmail.com

பெரியபுராணம்

சேக் கிழார் சுவாமிகளின் குருபூசையை முன்னிட்டு அவரின் பெரியபுராணம் பற்றிச் சிந்திக்கலாம். சிவநெறியும் செந்தமிழ்நெறியும் தழைக்க அவதாரம் செய்தவர் சேக் கிழார் பெருமான். அவர் பழுத்த தமிழ்ப் புலமை வாய்ந்தவர். அவர் இயற்றிய திருத்தொண்டர் புராணம் செந்தமிழ்ச் சுவையும் பக்திச் சுவையும் ஒரேசேர வழங்கும் காப்பியம். இது தொண்டர்களின் வரலாறு கூறுவது.

சேக் கிழார் அருளிய பன்னிரண்டாந் திருமுறை, பெரியபுராணம் என்றும், திருத்தொண்டர் புராணம் என்றும் திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரியபுராணம் என்றும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. சேக்கிழாரின் தமிழ் அன்பும், திருமுறை நேயமும், அடியவர் பத்தியும் இன்ன பிறவும் அவரைத் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடச் செய்தன. கேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராண விரிவுரையின் காலம் 1139 சித்திரைத் திருவாதிரை முதல் 1140 சித்திரைத் திருவாதிரை வரையில் என்பது நிறுவப் பட்டிருக்கிறது. (விபரம் பக்கம் 4)

பெரியபுராணம் என்னும் காப்பியத்தை சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகை என்னும் நூலை முதல் நூலாகக் கொண்டும், நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி என்னும் நூலை வழிநூலாகக் கொண்டும் சேக் கிழார் பெருமான் ஆக்கியின்ஸார். காப்பியங்கள் பல திறத்தன. அவைகளுள் சிலவற்றில் உலகைக் காணலாம்; சிலவற்றில் உயிரைக் காணலாம்; சிலவற்றில் கடவுளைக் காணலாம். மூன்றையும் ஒருங்கே காட்டும் காப்பியங்கள் மிகச் சில. அச் சிலவற்றுள் பெரிய புராணமும் ஒன்று.

உலகு உயிர் கடவுள் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்த இடத்திலேயே இன்ப அன்பு வாழ்வு நிகழும். பெரியபுராணத்தில் தமிழ் இன்ப, அன்பு வாழ்வு யாண்டும் பொலிதல் வெள்ளிடமலை.

காப்பியக் கண்ணர்கள், காப்பிய உலகில் நுழைந்து பார்த்தால் ஓவ்வொன்று ஓவ்வொன்றை அடியாகக் கொண்டு பொலிதல் புலனாகும். காதல், வண்மை, தியாகம், வீரம் முதலியவற்றுள் ஓவ்வொன்று சிறப்பாகவும், பிற பொதுவாகவும் காப்பியங்களில் அமைதல் இயல்பு. பெரியபூராணத்தில் பொதுவாகப் பல திறச் சுவையும், சிறப்பாகப் பத்திச் சுவையும் அமைந்துள்ளன. “பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவ” என்று சேக்கிழாரை மகா வித்துவான் - மீனாட்சிகுந்தரம் பின்னை தாம் பாடிய சேக்கிழார் பின்னைத் தமிழில் போற்றியுள்ளார். பெரியபூராணம் ஓர் அன்புக்கடல்.

“பெரியபூராணத்தில் பக்தியும் உண்டு, சமயமும் உண்டு, என்றாலும் இவை அனைத்தையும் தாண்டி, மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டுமேயானால் குறிக்கோள், இறையுணர்வு, தொண்டு என்ற மூன்றும் வாழ்வில் தலை தூக்கினாலன்றி ஓரினம் சிறந்த வாழ்வைப் பெறமுடியாது என்பதே பெரியபூராணத்தின் உமிர்நாடி” என்பார் பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள்.

சந்தானகுரவர்களில் ஒருவரான உமாபதி சிவாச்சாரியார் (இவரின் குருபூசையும் இம்மாதத்தில் வருகிறது,) அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் வரலாற்றை பெரிய புராண நூல் மூலம் விபரித்துச் சென்ற சேக்கிழார் பெருமானது சைவப்பணிகளை கண்டு வியுந்து சேக்கிழார் புராணம் எனும் புராண நூலை இயற்றியுள்ளார்.

ஐசிரியர் த. வி.

தொண்டர் தொண்டுசெய் புராண காதைமதி
குடு நாதர்திரு வருளினால்
விண்ட நீதிபுனை சேக்கிழார்முனி
விரித்து ரைத்தகதை கேட்பதற்
கண்ட வாணரடி யாரெலாங்குக வருக
வென்று திசை திசைதொறு
மெண்ட யங்கரச னேடெ டுதெழுதி
யானு மோலைகளு மேவினான்.

- உமாபதி சிவாச்சாரியார்

பெரியபுராண விரிவுரையின் காலம்

(பேராசிரியர் மு. அருணாசலம்)

சேக்கிழார் பெரியபுராணம் அருளிச் செய்த வரலாற்றை உமாபதிசிவாச்சாரியர் சுமார் 1310 ஜூலை 103 திருப்பாடல்களால் விரித்துரைக்கிறார். அதனுள் திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரியபுராணத்தைப் பல கோணங்களிலிருந்து ஆராய்ந்து கணக்கற்ற செய்திகளை வகுத்தும், தொகுத்தும், சுருக்கியும் கூறுகிறார். மன்ற஼ளாடும் தாழ்ச்சடையான் “உலகெலாம்” என்று அடியெடுத்துத் தருகிறார். சேக்கிழார் தாம் செய்த சைவக் கதையினை ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலிருந்து விளங்க விரித்துச்சொல்ல, சூழ இருந்த சிவநடியார்களைல்லாம் ‘இது வேதமொழி’ என்று கை தொழுது கேட்டார்கள்.

எந்த நாளில் சேக்கிழார் விரிவுரை தொடங்கினார். எந்த நாளில் புராண விரிவுரையை முடித்தார் என்பதையும் உமாபதிசிவம் விளக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறார். சிவபெருமானுக்கு நடம் புரிவதற்கு ஏற்றநாள் ஆதிரை நாள், ஆனுடைய பிள்ளை அவதரித்த நாளும் அவர் ஞானப்பால் அமுது செய்த நாளும் சித்திரை மாதத்து ஆதிரைநாள். அந்தநாளில் சேக்கிழார், புராண விரிவுரை தொடங்குகிறார். மேலும் அதற்கு எதிராமாண்டு சித்திரை ஆதிரைநாளில் புராணக் கதையை முடித்தார் என்று உமாபதி கூறுகின்றார். இவ்வாறு ஓராண்டு காலம் பெரியபுராண விரிவுரை நடந்தது. இவ்வாறு உமாபதியால் குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டு நாட்களும் எந்த ஆண்டுக்குரியன் என்பது ஆராய்ச்சிப்பொருள்.

திருக்குடந்தையிலுள்ள சிறந்த மோட்டார் தொழில் நிறுவனத்தின் உரிமையாளருள் ஒருவரான நா. சேதுராமன் என்பவர் சிறந்த சிவபக்தர். வண்டன்-நகரத்தில் மோட்டார் தொழில் பயின்று பட்டம் பெற்றவர். கல்வெட்டுத் துறையில் மனம் செலுத்தி மூலக் கல்வெட்டுக்களை தாமே நேரில் படித்து, ஆராய்ந்து, சோழர் வரலாற்றிலும், பாண்டியர் வரலாற்றிலும் இருந்த பல சிக்கல்களை நீக்கி, தெளிவுபடுத்தி தமது சொந்தச் செலவில் பலநால்கள் வெளியிட்டுள்ளார். பெரியபுராணக் காலம் பற்றிய அவர் கருத்தைக் கீழே தருகிறோம். சேக்கிழார், தமக்கு ஆதரவு தந்துபாடச் செய்த சோழமன்னனை அநபாயன் என்று பல

இடங்களிலும், குலோத்துங்கன் என்று ஓரிடத்திலும் குறிப்பிடுகிறார். சண்டேசர் புராணம் எட்டாம் பாடல் திருச்சேய்ஞலூரைப் பற்றிக் கூறும்போது பின்வருமாறு கூறுகிறது.

சென்னி அபயன் குலோத்துங்கச் சோழன் தில்லைத் திருவெல்லை
பொன்னின் மயமாக் கியவளவர் போரேறு என்றும் புவிகாக்கும்
மன்னர் பெருமான் அநபாயன் வருந்தொல் மரபின் முடிகுட்டுந்
தன்மை நிலவு பதிஜந்தின் ஒன்றாய் நீடும் தகைத்தவ்வூர்.

இங்கு இவ்வரசன் குலோத்துங்கச் சோழன் அநபாயன் என்று சொல்லப்பட்டதைக் கவனிக்க வேண்டும். சில பெயர்களைக் குறித்த கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வது நல்லது. சென்னி, கிள்ளி, வளவன், சோழன் இவை பொதுப் பெயர்கள், சோழனைக் குறிப்பன. சிறப்புப் பெயர்கள் சில உள்ளன. அவை அபயன், அகளங்கன், அநபாயன், கண்டன் என்பன. பொதுவாக அபயன், என்றால் முதல் குலோத்துங்கச் சோழன், அகளங்கன் அவன் மகனான விக்கிரம சோழன் அநபாயன், அவன் புதல்வன் இரண்டாம் குலோத்துங்கச் சோழன் கண்டன் இரண்டாம் இராசராசச் சோழன். இருப்பினும் அபயன், கண்டன் என்ற இருசொற்களும், பொதுவாகச் சோழரைக் குறிப்பிடுதலும் உண்டு. இப்பாடலில் சென்னி, அபயன், குலோத்துங்கச் சோழன், அநபாயன் என்ற பெயர்கள் கலந்து வருவதால், இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்ற சோழன் அநபாயனாகிய இரண்டாம் குலோத்துங்கச் சோழனே என்பதில் ஜயம் வேண்டுவதில்லை.

சென்னி அபயன் குலோத்துங்கச் சோழன் தில்லைத் திருவெல்லை
பொன்னின் மயமாக் கியவளவர் போரேறு என்றும் புவிகாக்கும்
மன்னர் பெருமான் அநபாயன் வருந்தொல் மரபின் முடிகுட்டுந்
தன்மை நிலவு பதிஜந்தின் ஒன்றாய் நீடும் தகைத்தவ்வூர். (1218)

என்ற சண்டேச நாயனார் புராணப்பாடல்(8) அநபாயச் சோழன் தில்லையைப் பொன்வேய்ந்த செய்தி கூறுகிறது. அவனுடைய ஏழாம் ஆட்சியாண்டில் எழுந்த திருப்புறம்பயச் சாசனம் அவனைத் தில்லையைப் பொன் வேய்ந்தானென்று கூறுகின்றது. இந்த ஏழாம் ஆட்சியாண்டு கி. பி. 1139 ஜூன் மாதம் தொடங்குகிறது (வைகாசி). இதனால் இவ்வாண்டின் தொடக்கத்திலேயே பொன்வேய்ந்த பணி முற்றுப் பெற்றதெனக் கொள்ளலாம், இதே

ஆண்டு திருவாதிரையில் (சித்திரைமாதம்) சேக்கிழார் தம் திருத் தொண்டர் புராணத் தைப் பாடி விரித் துரைக் கத் தொடங்குகிறார். இந்தநாள் 1139 ஏப்பிரல் 4, சனிக்கிழமை, திருவாதிரை. அடுத்த ஆண்டு நூல் முடிந்து விரிவுரை முற்றுப் பெறுகின்றது. அந்த நாள் 1140 ஏப்பிரல் 4 (திருவாதிரை) திங்கள் என்பது பிற்காலக் கணக்கு.

இது பொருந்துவது என்பதற்கு ஒரு கூற்று பகரலாம். குலோத்துங்கள் 1139 ஜூன் முதல் 1140 ஜூன் வரை திருவாரூரில் பல திருப்பணிகள் செய்கிறார். செய்வதற்குத் தூண்டுகோல், சேக்கிழார் தம் புராணத் தொடக்கத்தில் திருநகரச் சிறப்பாக மனுச்சோழன் தேரூர்ந்த வரலாறு கூறுமுகமாக திருவாரூரச் சிறப்பையே பாடி இருத்தல். இதுவே சோழனை இந்நகரிடத்து ஈடுபாடு கொண்டு திருப்பணிகள் புரியுமாறு ஊக்கியிருக்கிறது. சுந்தரருக்கும் பரவைக்கும் வழிபாட்டுக்காக இக்காலத்தில் நிபந்தங்கள் அளித்திருக்கிறார். அநபாயல்லுர் என ஒரு சிற்றுரூருக்கும் பெயிட்டு அதை இங்கு சுந்தர் விழா நடத்த அளித்திருக்கிறார். பொருளும் பொன்னும் நிலமும் அளித்து ஆண்டுதோறும் சம்பந்தருக்கும் அப்பருக்கும் விழாக்கள் நடத்தக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். இந்த நிபந்தங்கள் மானியங்களின் மதிப்பு எல்லைகாண முடியாதது. பிறமன்னர் எவரும் இவ்வரசனைப் போல அதிகமான நிபந்தங்கள் அளித்தவர் இல்லை. இவனுடைய சாசனமே மூவர் வழிபாட்டையும் மிக்க விரிவாய்க் கூறுகின்றது.

இவ்வளவும் இவன் பெரியபுராணப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு வந்தமையால் எழுந்த நலமாகும். காலப்பொருத்தத்தால், சேக்கிழார் புராண விரிவுரையின் காலம் முற்காட்டியவாறு 1139 சித்திரைத் திருவாதிரை முதல் 1140 சித்திரைத் திருவாதிரை வரையில் என்பது நன்கு நிறுவப்படுகிறது.

சேக்கிழாருக்குக் குலோத்துங்கன் உத்தமசோழப்பல்வராயன் என்ற பட்டம் அளித்தான்.

(நன்றி: கட்டுரை - சித்தாந்தம் டிசம்பர் - 1984 இல் இருந்து அனுப்பி உதவியவர் சித்தாந்தரத்தினம் முருகு இராமலிங்கம் அவர்கள், உப தலைவர், கைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம், சென்னை.)

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி.....

திருநாவுக்கரசரும் சைவசீத்தாந்தமும்

(செந்தமிழ் வேந்தர், சித்தாந்த வித்தகர்
திரு. ந. ரா. முருகவேன், M.A., M.O.L.)

(3) ஊசற் கயிறு:

இவ்வாறே, சிவஞானபோதம் எட்டாம் குத்திரம் 4-ஆம் அதிகரணத்தில், “உயிர்கள் ஜம் பொறிகளிற் பற்றுகையால் தம்மையறியமாட்டா. அதனால் இறைவனே குருவாய் வந்து உயிர்களுக்கு உணர்த்துதல் வேண்டும். அங்ஙனம் இறைவன் உணர்த்தினால், ஜயனார்வகளான் மயங்கித் தம்மையுணராத உயிர்கள், அறிவாய் வியாபகமாகிய தம்மியல்பைச் சடமாய் ஏகதேசமாகிய பொறிகளின் வேறாக உணரும். அவ்வாறு உணர்ந்தால் பிறிது காரணம் வேண்டாமல் உயிர்கள் தமக்கு ஆதாரமாகிய முதல்வனது திருவடியினைத் தலைப்படும்” என்னும் கருத்தை வலியுறுத்த,

“இனி, இவ்வான்மாத்தன்னை இந்திரியத்தின் வேறாவான் காணவே தமது முதல் சீபாத்ததை அணையும் என்றது, ஊசல் கமிற்றாஸ் தாய் தரையே ஆம் துணையான்” என ஆசிரியர் மெய்கண்டார் அருளிச் செய்கின்றார். இந்தப் பகுதியானது,

“உறுகயி றாசல் போல ஓன்றுவிட் டொன்று பற்றி,
மறுகயி றாசல் போல வந்துவந் துலவும் நெஞ்சம்
பெறுகயி றாசல் போலப் பிறைபுல்கு சடையாய் பாதத்து
அறுகயி றாசல் ஆனேன் அதிகைவீ ரட்டனீரே” (4-26-6)

என்னும் திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் தினையே, அடியொற்றி அமைந்திருத்தல் அறிந்து இன்புறற்பாலது.

(4) கலந்தபின் பிரிவதில்லை:

“உயிர்களால் அறியப்படாமல் கருவிகள் நீங்கிய வழி, உயிர்களுக்கு மலம் தாரகம் ஆகும். அறியப்பட்டு நீங்கியவழிச் சிவம் தாரகம் ஆகும்” என, மேலே ஆசிரியர் மெய்கண்டார் அறிவுறுத்தினர். அப்போது, ‘அற்றேல் கருவிகளின் நீங்கி மலம் தாரகமாகத் தனிமை (கேவல) நிலையற்ற உயிர்கள், மீளவும்

கருவிகளைச் சேர்ந்து புணர்வு (சகல) நிலைப்படுமாறு போல, கருவிகளின் நீங்கிச் சிவம் தாரகமாகத் தூய்மையுற்ற போழ்தும், கருவிகளை மீளக்கூடிப் புணர்வு (சகல) நிலைப்படும் போலும்” என ஜயப்பாடு நிகழும்.

ஓருவன் அணையினை உயர்த்துக் கட்டித் தடைசெய்ய, ஆண்டுத் தடையுண்டு தேங்கிநின்ற ஆற்றுநீர், அவ்வனை முறிந்து தடைவிட்டொழிந்த வழி இடையீடின்றிக் கடலிற் சென்றடங்கி, அக்கடலின் நீரேயாய்ப் பின்பு அதனினின்று மீனுதல் செய்யாது நிலைபெறும். அதுபோலக் கருவிகளானாகிய பாசஞானத் தடையினின்றும் நீங்கிய வழி, ஆன்மாவானது சிவபிரானது திருவடியைப் பொருந்தி, அத்திருவடி நிறைவேயாய் அடங்கிப் பின்பு, அதனின்று மீனுதல் செய்யாது நிலைபெறும். “அலைகடலிற் சென்றடங்கும் ஆறுபோல் மீளாது உலைவில் அரன் பாகத்தை உற்று” என் நும் சிவஞானபோத வென் பாப் பகுதியால் விளக்கப்படுகின்ற இக்கருத்து,

“தொண்டால் துணையும் இல்லை தோல்அலா தூடையும் இல்லை;
சண்டலா தருளும் இல்லை கலந்த பின் பிரிவதில்லை
பண்டெடநான் மறைகள் காணாப் பரிசினன் என்றென் ஏறண்ணி
அண்டவா னவர்கள் ஏத்தும் ஜயன்ஜ யாற னார்க்கே” (4- 40-4)

எனவரும் திருநாவுக்கரசர் திருப்பாடவினால், தெளிவுற வலியுறுத்தப் பெற்றிருத்தல் காணலாம்.

(5) மறக்கருணை:

மக்கள் தம்முடைய வாழ்க்கையில் துன்பங்கள் நேரும் போதெல்லாம், கடவுள் தம்மீது சீற்றங்கொண்டு தண்டிப்பதாகக் கருதுவதுண்டு. கடவுளின் சீற்றத்தினால் ஏற்படும் தண்டனைகளே, நமக்குப் பலவகை நோய்களாகவும், தொல்லைகளாகவும் வருகின்றன என்று, பலவகைச் சமயத் தினங்ரும் கருதுவர். ஆனால் சைவசித்தாந்தமோ, நமக்கு நேரும் துன்பங்களும், தொல்லைகளும் கூட, ஒருவகையில் இறைவன் நம் பாற் கொண்டுள்ள கருணையினாலேயே விளைகின்றன என்று கருதுகின்றது. நம்மைத் தன் கருணையினாலே ஆட்கொண்டு அருள் புரிவதற்காகவே இறைவனின் இன்னருளால், நமக்குத் துயரங்கள் விளைகின்றன என்று, சைவசித்தாந்தம் அறிவுறுத்துகின்றது.

திருநாவுக்கரசர் பெருமானுக்கு இறைவனின் திருவருளாலேயே, சூலைநோய் ஏற்பட்டமை இங்குச் சிற்திக்கற்பாலது. இத்தகைய இறைவனின் திருவருளை மறக்கருணை என நூல்கள் நுவலும்.

“அறுத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்,
மறுத்திற்கும் அஃதே துணை” குறள்-76

என்னும் திருக்குறள், இப்பொருளையும் உணர்த்துகின்றது என அறிஞர்கள் கூறுவர். “நிக்கிரகங்கள் (தண்டனைகள்) தானும், நேசத்தால் ஈசன் செய்வது தான்” என்று, சிவஞான சித்தியார் வலியுறுத்துகின்றது. இம்மறக்கருணையின் மாட்சிமையை, இனிதே உலகியலில் வைத்து,

“தந்தையாய், பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள், தஞ்சொல் ஆற்றின் வந்திடா விடன், உறுக்கி வளாளினால் அடித்துத் தீய பந்தமும் இடுவோ; எல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகும்; இந்தநீர் முறைமை யன்றோ? ஈசனார் முனிவும் என்றும்”

என்று சிவஞானசித்தியாரில் அருள்நூற்றிசிவம் அழகுற விளக்கி பிருத்தல் காணலாம். இச்செய்யுளின்கண், “வளானினால் அடித்து” எனவுநம் சொற்றொடர்,

“இதுவித் தாய்முன் அறவுரை காட்டி, அமண்றாடே
காதுவித் தாய், கட்ட நோய்பினி தீர்த்தாய்; கலந்தருளிப்
போதுவித்தாய், நின் பணிபிழைக்கிற் புளியம் வளாரால்
மோதுவிப் பாய், உகப்பாய், முனிவாய் கச்சி ஏகம்பனே” (4-99-1)

எனத் திருநாவுக்கரசர் பெருமான், கச்சித்திரு வேகம்பத் தேவாரத் திருப்பதிகத்தில் அருளிச் செய்துள்ள பாடலை, நினைவு கூர்ந்தேயாகும்.

(6) ಉಟಲ್ಕಣ್ಣ ಮಾರ್ಹಮ್:

உயிர்கள் வினைக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு பிறவிகளைப் பெறும். அப்போது அவற்றின் உடல்களும் மாறிமாறி வரும் என்பது சொவசித்தாந்தம். இவ்வுண்மையினைச் செவ்விதின் வலியுறுத்தும் வகையில் அரூள்நந்திசிவம்,

“அகலியை கல்ல தானாள் அரிபல பிறவி பெற்றான்;
பகலவன் குலத்தில் தோன்றிப் பார்எலாம் முழுதும் ஆண்டு
நிகிரிலா அரசன் ஆகும் சிலந்தி, நீடுகலம் போற்றச்
சுகமகிள் எலிகான் அன்றோ? மாவலி அய்க்குக் கானே!”

எனச் சிவஞான சித்தியாரில் அருளிச் செய்திருக்கின்றார், இதன்கண் ‘நிகிலா அரசனாகும் சிலந்தி’ என்றும், ‘எலிதான் அன்றோ மாவலி ஆமிற்று’ என்றும், அருள்ந்திசிவம் குறிப்பிட்டு இருப்பதற்கு அடிப்படையும் மேற்கோளும், திருநாவுக்கரசர் பாடல்களோகும்.

“சிலந்தியும் ஆனைக் காவில் திருநிழற் பந்தர் செய்து,
உலந்தவண் இறந்த போதே கோச்செங்க ணானும் ஆகக்
கலந்தநீர்க் காவிரி குழ் சோணாட்டுச் சோழர் தங்கள்
குலந்தனிற் பிறப்பித் திட்டார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே” (4-49-4)

“நிறைமறைக் காடு தன்னில நீண்டெரி தீபம் தன்னைக்
கறைநிறத்து எலிதன் மூக்குச் சுட்டிடக் கனன்று தூண்ட
நிறைகடல் மண்ணும் விண்ணும் அகன்றவான் உலகும் எல்லாம்
குறைவறக் கொடுப்பர் போலும் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே” (4-49-8)

எனவரும் திருநாவுக்கரசர் பாடல்கள், திருவானைக் காவில் சிவபிரானை வழிபட்ட சிலந்தி, மறுபிறவியில் கோச்செங்கட் சோழராகப் பிறந்தருளியதனையும், திருமறைக்காட்டில் சிவபிரானின் திருமுன்னர் எரிந்து கொண்டிருந்த திருவிளக்கினைத் தன்னையறியாமல் தூண்டிவிட்ட ஓர் எலியானது, அப்புண்ணியத்தினால் மறுபிறவியில் மாவலிச் சக்கரவர்த்தியாகப் பிறந்து மூவுக்கங்களையும் ஆட்சிபுரியும் பேரு பெற்றதனையும் விளக்குதல் காணலாம்.

(7) தத்துவங்கள்:

ஈசவ சித்தாந்தத்தில் தத்துவங்களின் தோற்ற ஒடுக்கங்கள் பற்றியும், அவற்றின் இயல்கள் செயல்கள் பற்றியும் விளக்கப் பெற்றிருக்கும் திறம், இங்ஞான்றை அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்குப் பெரிதும் பொருந்துவதாக உள்ளது. சாங்கியம் யோகம் பாஞ்சராத் திரம் ஆகிய மதங்கள், 24 தத்துவங்களையே குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் மெய்கண்ட நூல்களோ தத்துவங்களை 36 என்று ஆராய்ந்து விளக்குகின்றன. அவற்றினையே மேலும் நுண்ணிதின் ஆராய்ந்து விரித்து 96 ஆக உணர்த்துகின்றன. இத் தத்துவத் தொகுதி விளக்கங்கள் மேலை நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்களாற் பெரிதும் பாராட்டிப் போற்றப்படுகின்றன.

ஈசவசித்தாந்தம், தத்துவங்களை ஆண்மதத்துவம் (24), வித்தியா தத்துவம் (7), சிவ தத்துவம் (5) என மூன்றாக வகுத்து 36 ஆகக்கூறும். இவைகள் அகக்கருவி எனப்படும். இவற்றின் வேறாக உள்ள புறக்கருவிகள் 60. இவற்றுள், ஜம்புத

காரியங்கள் 25, நாடிகள் 10, வாயுக்கள் 10, தொழிற் கருவிகளின் செயல்கள் 5, குணங்கள் 3, பற்றுகள் 3, பரை பைசந்தி முதலிய வாக்குகள் 4, ஆக இவை மொத்தம் புறக்கருவிகளாகிய தத்துவங்கள் (60) ஆக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனம் அகக் கருவிகள் 36, புறக்கருவிகள் 60, ஆகிய 96 தத்துவங்களைப் பற்றிச் சைவசித்தாந்தம் விளக்குகின்றது. இங்ஙனம் சைவ சித்தாந்தத்தில் தத்துவங்களின் பகுப்பும் விளக்கமும் அமைவதற்கு அடிப்படை, ஒரு வகையில் திருநாவுக்கரசர் தேவாரப் பாடல்களோயாகும். இத்தத்துவத் தொகைக் குறிப்பினை முதன் முதல் அருளிச் செய்தவர் திருநாவுக்கரசர் பெருமானே எனலாம்.

“என்பதும் பத்தும் ஆறும் என்னுளே இருந்து மன்னிக் கண்பழக் கொன்றும் இன்றிக் கலக்கநான் அலக்க மின்தேன்” (1)

- (4-70-3)

“முப்பதும் முப்பத் தாறும் முப்பதும் இடு குரம்பை அப்பர் போல் ஜவர் வந்திங்கு அதுதரு கிதுவிடென்று ஓப்பே நலிய லுற்றால் உய்யுமா றறிய மாட்டேன் செப்பமே திகழும் மேனித் திருப்புக லூர ன்ரே” (2)

- ((4-54-3)

“துருத்தியாம் குரம்பை தன்னில் தொண்ணாற்றங் கறுவர் நின்று விருத்திதான் தருக என்று வேதனை பலவும் செய்ய வருத்தியால் வல்ல வாறு வந்துவந் தடைய நின்ற அருத்தியார்க்கு அன்பர் போலும் அதிகை வீரட்ட னாரே” (3)

- (4-25-4)

. . . தொடரும்

பக்தி மார்க்கம்

(திருமதி செ. கனகசபை, ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியை, புளோரிடா)

“என்னற்கரிய பிறவிதனில் மானிடப்பிறவிதான் யார் யார்க்கும் அரிதுகாண்” என்பது ஆன்மீகப் பாடல். இவ்வாறாய அரிய மானிடப்பிறப்பை இறைவன் நமக்கருளியது அவரது பெருங் கருணையோம். நாம் இதுவரை கணக்கிடற்கரிய பல பிறவிகளை எடுத்தெடுத்து உழன்று அலுத்துள்ளோம். இனியாவது நம்மைக் கடைத் தேற்ற வேண்டும் என்னும் பெருங்கருணையினாற்றான் நம்மை மனிதராகப் படைத்தருளினார். இறைவன் நமக்கு இந்த மானிடப்பிறப்பைத் தந்தருளியது இனிப்பிறந்துழலாது நித்திய இன்பமான முத்தியைப் பெறுதற்கேயாம்.

முத்திக்கு வித்து பத்தி. பத்தி சித்தியானாற்றான் முத்தி பெறலாம். பத்தியாவது அகண்ட சிவத்திடம் அளவற்ற அன்பு பூணுதலாம். கிருதா, திரோத, துவாபர, கவி எனக் காலங்களை நான்கு யுகங்களாக வகுத்துள்ளனர். கிருதா யுகத்தில் ஞானத்தாலும், திரோதா யுகத்தில் தானத்தினாலும், துவாபார யுகத்தில் யாகத்தினாலும், கலியுகத்தில் பக்தியினாலும் முத்தி என்பது உண்டு. எனவே கலியுகத்தில் வாழும் நாம் பக்தியினாற்றான் முத்தி பெற முடியும்.

சிலர் தமது சுய தேவைகளுக்காக இறைவனைப் பிரார்த்தித்தல் பக்தி என்று என்னுகிறார்கள். அது பக்தியல்ல. ஏனெனில் பிரபஞ்சத்தை இயக்குபவன் ஈஸ்வரன். இப்பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் மனிதனது மனம் அலையும் தன்மை உடையது. அதனால் பாவ புண்ணியங்களைச் செய்து கொண்டேயிருக்கும். இதற்குப் பதிலாக நன்மைகளையும் கஷ்டங்களையும் தந்து கொண்டிருப்பவன் இறைவன். தமது கஷ்டங்களைப் போக்க இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். செய்த பாவத்திற்கு கஷ்டங்களைத் தந்தவர் இறைவன். அக்கஷ்டங்களை நீக்கும்படி அவரைப் பிரார்த்திப்பது கடவுளையே குறை கூறுவது போலாகும். இது பக்தியல்ல. உலக வாழ்வில் ஒரு கஷ்டம் நீங்க இன்னொரு கஷ்டம் வந்து கொண்டேயிருக்கும்.

ஆதலால் லெளகீக வாழ்க்கைக்காகச் செய்யும் பிரார்த்தனைகளுக்கு முடிவேயிராது. லெளகீக வாழ்வில் வரும் இன்ப துன்பங்கள் யாவும் அந்த்தியமானவை. ஆதலால் நித்திய இன்பமான முத்தியைப் பெறுதற்கு ஏதுவாகிய பக்தியைப் பெற முயல வேண்டும். முத்தியடையப் பக்தியே இலகுவான வழி.

இறைவன் நமக்கு இச்சரித்தைத் தந்தது மலங்களினிறும் விடுபட்டுப் பிறவிப்பினி நீங்கி விடுதலையாகி முத்தி பெறுதற்கே. அம்முத்தியின்பந்தைப் பெறுதற்கு பக்திதான் இலகுவான வழி. பக்திக்கு மூலம் அன்பு. எங்கும் நிறைந்த சர்வேஸ்வரன் என்னிலும் உள்ளான். அதே போல் சர்வ சீவராசிகளிடத்தும் உள்ளான். ஆதலால் எல்லோரையும் இறைவனாகப் பாவிக்க வேண்டும் என்னும் உணர்வு உண்டாக அன்பு தானே வரும். அந்த அன்பு ஈஸ்வரனிடம் மலரும். அதுவே பக்தியாகும். கன்று தாய்ப் பக்கவைத் தேடிக் கதறுவதுபோல், தாயாகிய சிவத்தைப் பக்தியினாற் கதறி அழைத்தால் தேவர்களாலும் அறிய முடியாத பரம்பொருளாகிய சிவம் ஊனுடல் எடுத்த மானிட பக்தரின் உள்ளத்தில் விரும்பி வந்து அமருவார். இதனை

“ஆன் கன்று தேடி அழைக்கும் அதுபோல்
நான் கன்றாய் நாடி அழைத்தேன் என் நாதனை
வான் கன்றுக்கு அப்பாலாய் மறைபொருள்
ஊன் கன்றாய் நாடி வந்தென் உள் புகுந்தான்.”

எனத் திருமூலர் அழகாகக் கூறுகிறார். இறைவனைப் பக்தி செய்வார்க்குச் செயல் ஒன்றும் இல்லை என்றும் பக்தியே முதிர்ந்து கணியாகித் தித்திக்கும் முத்தியாகும் என்றும் கூறுகிறார்.

ஏகனாகிய இறைவன் பக்தர்கள் விரும்பும் உருவில் அவர்கள் விரும்பியடி காட்சி அளிப்பான். “ஆர் உருவ உள்குவார் உள்ளத்துள்ளே அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளும் தோற்றும்” என்று திருநாவுக்கரசர் கூறுகிறார்.

பக்தி செய்வதற்குக் காலம், நேரம் தேவையில்லை. “உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும் நின் ஒண்மூலர்க் கேவடியலா துரையாது என் நா” என்றும், “நின் றும் இருந் தும் கிடந்தும், நடந்தும் என்றும் சிவன்தாள் நினை” என்றும்

“இருக்கினும் நிற்கும்போதும் இரவு கண் துயிலும்போதும், பொருக்கென நடக்கும்போதும் பொருந்தி ஊன் உண்ணும்போதும் முருக்கிதழ் வாய்ரை முயங்கி நெருசமியும்போதும் திருக்களாவுடைய நம்பர் சிந்தையன் பாலதாமே.”

என்றும் பாடப் பெற்றவை நோக்கற்குரியன. எந்த நேரமும் ஈஸ்வர சிந்தையோடு இருப்பவன்தான் உண்மைப் பக்தன். காவி உடுத்தும் மொட்டை அடித்தும், விபுதி உருத்திராக்கம் அணிந்தும் உள்ளன்பு இல்லாதவராய் இருப்பவரினும் பார்க்க இல்வாழ்க்கையில் இருந்து தூய மனதுடன் இஷ்ட தேவதையை மனத்தில் இருத்தி அல்லும் பகலும் அனவரதமும் அன்புடன் நினைந்துருகி வழிபடுவோர் இலகுவில் முத்தி அடைவர். இதனைப் பட்டினத்தடிகள்

“காடேதிரிந்தென்ன காற்றே புசித்தென்ன கந்தை சுற்றி ஓடேஎடுத்தென்ன உள்ளனபிலார் ஓங்கு விண்ணோர் நாடேயிடை மருதீசர்க்கு மெய்யன்பார் நாரியாபால் வீடேயிருப்பினும் மெய்ஞான வீட்டின்பம் மேவுராரே” எனும் பாடலால் நன்கு விளக்குகிறார்.

எவர்க்குப் பகவானிடம் மேலான பக்தி இருக்கிறதோ அவனே மேன்மையானவன். அப்பக்தியும் அன்புடன் சேர்ந்ததாதல்

வேண்டும். அன்புதான் கடவுள், கடவுள்தான் அன்பு.

அன்பும் சிவமூழ் இரண் டென்பார் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமாந்திருந் தாரே.
என்பது திருமந்திரம்.

இறைவன் அன்புக்கு அடியவன். பக்தருக்கு எளியவன். தேய்ந்த செருப்பைப் புருவ மத்தியில் அமைத்ததும் வாயினால் கொப்புளித்த நீரை அபிடேகமாக ஏற்றதும், கடித்து எச்சிற்படுத்திய இறைச்சியைத் திருவழுதாக்கியதும் கண்ணப்பருக்கு இறைவன் மீது இருந்த பக்தியன்றோ! காரைக்காலம்மையார் இறைவனிடம் கேட்ட வரம் “இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார் உன்னை என்றும் மறவாத வரம்.” என்பதாகும். வீரவாகு தேவர் முருகப் பெருமானிடம் கேட்ட வரம்:

“கோல நீடிய நிதிபதி வாழ்க்கையும் குறியேன்
மேலை இந்திரன் அரசினைக் கனவிலும் வெஃகேன்
மாலயன் பெறு பதக்தையும் பொருளேன் மதியேன்
சாலநின்பதகு தன்பையே வேண்டுவன் தமியேன்.”

என்பதாகும். இதனாற் பக்தியிற் பெரிது வேறொன்றில்லை என்பது புலனாகிறது.

எவ்வொருவன் “இறைவா! எனக்கென ஒன்றுமில்லை எல்லாம் உன்னதே, என்செயல் என ஒன்றுமில்லை எல்லாம் உன் செயலே, நானும் உன்னதே. என்னை ஏற்றுக் கொள்” என்று சொல்லி இறைவனிடம் பூரண சரணாகதி அடைகிறானோ அவனே உன்மையான பக்தன். நாம் யாரிடம் அன்பு வைத்தாலும் என்றைக்கோ ஒருநாள் அவரைப் பிரியத்தான் வேண்டும். ஆனால் என்றும் (மறுமையிலும்) நம்மைப் பிரியாதவர் இறைவன். ஆகையாற்றான் அவரிடம் மேலான அன்பு செலுத்த வேண்டும். உலக வாழ்க்கையின் இன்பம் அநித்தியம் என்றும், முத்தியின்பமே நித்தியம் என்றும் உணர்ந்து முத்திக்கு ஏதுவான பத்தியைப் பெறவேண்டிய சாதனங்களை வேதங்களும், ஆன்ற வித்தகப் பெரியோரும் வழங்கியுள்ளார்கள்.

இறைவனிடமும் சர்வசீவராசிகளிடத்தும் அன்பு செலுத்த வேண்டும். உலக வாழ்க்கையில் வரும் இன்பம், துன்பம் இரண்டும் அநித்தியம். ஆகையால் இன்ப துன்பம் இரண்டையும் சமமாகவே பாவிக்கும் கலக்கமற்ற மனப்பக்குவநிலை வேண்டும். தெய்வ சக்தியே தன் காரியங்களை எல்லாம் செய்விக்கிறது என

உணர்ந்து எக்காரியத் திற் கும் கீர்த் தியோ அபகீர்த் தியோ கொள்ளலாகாது. தனது வழிபாட்டை முறைமையாயும் கிரமமாயும் வைத்திருத்தல் வேண்டும். வழிபாட்டில் பூசை முக்கியமாகும். இல்லங் களில் தூய்மையான இடம் அமைத்து உருவத் திருமேனிகளை வைத்துப் பூசை செய்தல் புறப்பூசை எனப்படும். ஈஸ்வரனை மனத்தூய்மையுடன் அகத்தே அமைத்து மனதாலேயே புறப்பூசை செய்தல் போல், மனதாலேயே அகத்திலும் பூசித்தல் அகப்பூசை எனப்படும். புறப்பூசையிலும் பார்க்க அகப்பூசை சிறந்தது. பூசலார் என்னும் அடியார் மனதாலேயே சலமெடுத்து அபிடேகம் செய்து ஈசனைத் தரிசித்தமையே அகப்பூசை சிறப்புக் கோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

“காயமே கோயிலாக கடிமனம் அடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி லிங்கமாக
நேயமே நெய்யும் பாலாய் நிறையீர் அமையவாட்டி
பூசனை ஈசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டனோமே.” (4-76-4)

“உடம்பெறும் மனை யகத்துள் உள்ளமே தகளியாக
மடம்படும் உண்ணென்ற யட்டி உயிரெனுந் திரிமயக்கி
இடம்படு ஞானத் தீயால் எரிகொள இருந்து நோக்கில்
கடம்பமார் காளை தாதை கழலடி காணலாமே.” (4-75-4)

“மறவாமையால் அமைத்த மனக்கோயில் உள்ளிருத்தி
உறஆதி தனை உணரும் ஓளிவினக்குச் சுடர்வற்றி
இறவாத ஆனந்தம் எனும் திருமஞ்சனம் ஆட்டி
அறவாணர்க்கு அன்புள்ளும் அழுது அமைத்து அர்ச்சனை செய்வார்.” (12-57-8)

எனும் பாடல்கள் அகப்பூசையின் அமைப்பை விளக்குகின்றன. அகப்பூசை செய்வதற்கும், சிவத்தியானம் செய்தற்கும் இராக்காலமே சிறந்ததாகும்.

பக்தன் ஒருவன் பக்தி சாதனங்களான நல்லொழுக்கங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும். விசேடமாக ‘நான் அல்ல எல்லாம் நீயே’ என உணர வேண்டும். கோபம், ஆசை, அகங்காரம், பொறாமை ஆகிய தீய குணங்களை நீக்க வேண்டும். ஆஸய வழிபாட்டுடன் சற்சங்கச் சேர்க்கை உடையவனாயும் இருக்க வேண்டும். பூர்வ ஜன்ம பலனே இந்த ஜன்ம வாழ்க்கை என உணர்ந்து இந்த ஜன்ம வாழ்க்கையை அனுசரித்தே அடுத்த ஜன்ம வாழ்க்கையும் என உணர்ந்து நல்லொழுக்க நெறியில் வாழ வேண்டும்.

மனிதப்பிறவியன் பயன் முத்தி. முத்திக்கு வித்து பத்தி
அன்பே சிவம் - சிவமே அன்பு.

திருவள்ளுவர் வரலாறும் திருக்குறளும்

(கவாமி வேதாசலம் என்னும் மறைத்திரு. மறைமலை அடிகள் அவர்கள்
1935 இல் திருவள்ளுவர் திருநாட்கழகத்தின் திருநாள் விழாவில்
ஆற்றிய தலைமையுரை)

இனி, ஆசிரியர் இயற்றியவாக வழங்கும் சிறு நூல்கள் - சித்தர் நூல்கள், மருத்துவ நூல்கள், சோதிட நூல்கள் - அனவற்றன. இவையெல்லாம் அவர் இயற்றின என்று துணிவதற்கு எத்தகைய சான்றும் காணவில்லை. ஆகவே குறள் ஒன்றே ஆசிரியர் இயற்றி முடித்த ஒரு நூல், ஒரு தனி நூல் என்றே கொள்ளக் கிடக்கின்றது. அதனை ஒத்த ஒரு நூலை இயற்றி முடிக்க ஒர் உண்மை ஆசிரியர்க்கு அவரது ஆயுட்காலம் முழுதும் பிடிக்கும் என்றும், அதனை இயற்றி முடித்த பின் வேறொன்று தொடும் நோக்கமே அவருக்கு இருந்திருத்தல் முடியாது என்றும் நான் கருதுகிறேன். தீங்கனியாகிய ஒரு மாம்பழத்தைப் பிழிந்தால் எவ்வளவு சாறு தேறும்? தேறும் சிறிதளவிற்றாய சாற்றினைச் சுண்டக் காய்ச்சிக் கற்கண்டு சேர்த்துத் துண்டாக்கினாலோக்க, திரண்ட காப்பியங்களை எல்லாம் பிழிந்து வடித்துக் காய்ச்சித் திரட்டிய தீந்தமிழ் சாற்றுக்கட்டியே திருக்குறள். இச்சுருங்கிய திருக்குறள் நூலோ, உண்மையாய் நோக்கப் பரந்ததொரு வான்வெளியாம். இந்நூலில் அடங்காத பொருள் இல்லை. எல்லாப் பொருளும் இதன்கண் அடங்கும். அவ்வாறாக சொல்லாற் பரந்த பாவாலென் பயன்? வள்ளுவனார் சுரந்த பாலே வையத் துணையாம். அதிலும் ஓயாப் பிறவி பிறந்தெய்க்கும் இந்நிலையில் வாழ்க்கைக்குச் சொற்பரந்த பல் நூல்களால் ஆவதென்ன? அனுவைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகுத்திய அருங் குறள் நூலே உறுதுணை.

இத்தகைய ஒரு நூலை இற்றைக்காலப் புதுக் கதைகளைப் போன்று ஓரிரவிலோ அன்றி ஈரிரவிலோ எழுதி முடித்தல் இயலுமோ? உலக வாழ்க்கையின் இயல்பு, உலகிடை அல்லற்படும் ஆருமிர இயல்பு, அறியாமை, அறியாமை நீக்கம், இறைவனடி சேர்தல் ஆசிய அரும்பெரும் உண்மைகளைப் பன்முறை ஆய்ந்தாய்ந்து, பார்த்துப் பார்த்து, முடிபுகள் எய்த எய்த அவற்றைக் குறித்துக் கொண்டு வந்திருத்தலே இயல்பாகும். இளமை முதல் முதுமை வரை இதையொழிந்த வேறொன்றை எண்ணிப் பார்க்க ஆசிரியருக்கு நேரம் இருந்திராது என்று கூறுதல் மிகையாகுமோ? ஜான் ஸ்ரூவெட் மில் என்ற ஆங்கிலப் பேராசிரியர் “லிபர்ட்டி” (விடுதலை)

என்ற ஒரு கட்டுரையை எழுதி முடிக்க ஏழாண் டுகள் ஆயினவென்றும், கிரே என்ற மற்றோர் ஆசிரியர் “எலிலி” என்ற இரங்கற் பாவொன்றைப் பாடி முடிக்க ஏழூட்டு ஆண்டுகள் ஆயிற்றென்றும் அறியின் மேற் கூறிய கூற்று மிகையாகாதென்பது எனிதில் விளங்கும். இதனைத் தெரிந்து கொள்ள ஒரே ஒரு சான்று யாதெனின், குறள் நூலிலுள்ள குறள்களில் யாதேனும் ஒன்றிலுள்ள ஒரு சொல்லை நீக்கி, எளிமையும், அழகும், பொருள் வளமும், இயையும் கெடா வண்ணம் மற்றொரு சொல்லை அமைக்க முடியுமா? முடியாது என்பதேயாம். எனவே, இத்தகைய ஒரு நூலை ஒருவர் தம் ஆயுள் காலம் முழுவதும் அரிதில் முயன்று திருத்தி அமைத்துள்ளார் என்பதில் காணக்கிடப்பதோர் இழுக்கில்லை என்க. எனவே மக்கள் வாழ்க்கைக்கு எவ்வாற்றானும் இந்நாலோன்றே சாலும். இதற்கு மேலும் நுணுகிச் சென்று சிந்தித்து மகிழி விரும்புவோர்க்குத் திருவாசகம் ஒன்று போதும். இது புறனடை.

இத் திருத்தகு தெய்வத் திருமாமறை மதுரைக் கடைச்சங்கத்தில் அரங்கேறியது குறித்தும் ஒரு கதை எழுந்துள்ளது. அரங்கேற்றத்துக்குத் தலைமை தாங்கிக் கேட்டற்குரியர் உருத்திரசன்மர் ஒருவரே என்று ஓர் அசரீரி கூறிற்றாம். அவர் ஒரு குழந்தை என்றும், மூங்கை என்றும் நக்கீரன் உரை கூறும். மூங்கையாய் இருப்பவன் ஒருவன் இயற்கையாய்ச் செவிடாகவும் இருப்பான் என்பதை நோக்குங்கால் களவியற் பாயிரக் கூற்று முழுவதும் நம்பத் தக்கதோ என்ற ஜயம் எழுகின்றது. எனினும், உடனிருந்து தலைமை தாங்கிக் கேட்ட ஒருவர் ஓரளவிற்குத் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தவராய் இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்பதை மட்டும் உண்மைக்குப் புறம்பின்றி உய்த்துணரலாம்.

இது போன்றே, சங்கத்துத் தலைமை தாங்கி நூற் கேட்கும் கூலவாணிகள் சாத்தனார் தாம் கேட்கும் நூல்களிற் குற்றங் கண்ட போதெல்லாம் எழுத்தாணி கொண்டு தம்தலையிற் குத்திக் கொள்வார் என்றும் அதனாற் சீழ் படைத்த தலை உடையவராய் அவர் சீத்தலைச் சாத்தனார் என்னும் பெயர் பெற்றார் என்றும் வழங்கும் கதையும் நம்பத் தகுந்ததாய்த் தோற்றவில்லை. அதிலும், சீத்தலை என்பது ஒரு ரென்பதையும், சீழ் கொண்ட தலை சீழ்த்தலையாகுமேயன்றி சீத்தலை யாமாறில்லை என்பதையும் நோக் குங் கால் கொண்ட ஜயம் வலுப் பெறுமேயன்றி குறையுமாறில்லை. ஆயின், “சிந்திநீர்க்கண்டம் தெறிக்குத்

தேனளாய்” என்ற பாட்டில் உள்ளுறை உண்மை ஏதும் இல்லையோ எனின், உண்டு. சாத்தனார்க்கு உண்மையாகத் தலைக்குத்து என்னும் நோய் இருந்திருந்தால், அந்நோய் அறிவு நிரம்பிய திருக்குறள் நூலைப் படிக்கக் கேட்டவளவானே நீங்கிற்று என்பதே அவ்வுண்மையாதல் வேண்டும். மருந்தால் தீராத நோய்களை நூற்களைப் படித்தலினால் தீர்த்து வைக்கும் முறை அமெரிக்கா நாட்டில் இன்றும் கையாளப்பட்டு வருதல் பலர் அறிந்ததொன்றாகும். படிக்கக் கேட்கும் நூலிலுள்ள பொருளில் கேட்கும் நோயாளியின் அறிவு சென்று பதிந்து உறைவதால் கொண்ட நோய் மறைந்தொழிகிறது என்பதே அம்முறையின் அடிப்படையான கொள்கை. இசை பாடுவதாலும், கடவுளைப் பராய்ப் பாடுவதாலும் உடல் நோய் தீரக் காண்டற்கும் இதுவே அடிப்படையாகும். எனவே, செந்தமிழாகிய திருக்குறள் தேன் காதுகளில் நுழையவே சாத்தற்குத் தலைக்குத்துத் தீர்த்தது போலும்! நோய்க்கு மருந்தாவது திருக்குறளே என்பதும் இதனாற் பெறப்படும்.

அருமருந்தாய் அமையும் இந்நுலை அருளிய ஆசிரியர்தம் இல்லற வாழ்க்கையைக் குறித்து “அடிசிற் கினியாளே அன்புடையாளே” என்ற தொடக்கத்துச் செய்யுளிற் குறிக்கப்பட்டதொன்றைத் தவிர்ந்த பிற அகச்சான்று ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. “அடிசிற்கினியாளே” என்று ஆசிரியர் முதற்கண் அட்டிற் திறத்தை வியந்து விழித்தமை ஏனோவெனின், அத்திறத்தினாலேயே பெண்பாலார்தம் அன்புடைமை வெளிப்படும் ஆதலின் என்க. அன்போ, குடத்துள் விளக்கும், தடற்றுள் வாரும்போல ஒருவர் தந்து காட்ட இயலாததொன்று. அற்றாக நாண்மிகுந்த மனைவியர் தம் கணவர்பால் அன்பு செலுத்தி ஈடுபட்டிருப்பதை அன்னார் விரும்பியாங்கு உணவு திருத்திச் சமைத்துப் படைத்தலினாலேயே வெளிக் காட்டுவர். இதை உணர்த்தவே, “அடிசிற்கினியாளே” என்று வியந்த ஆசிரியர் “அன்புடையாளே” என்று அடுத்து அரற்றி உண்மை தெரித்தனர். கணவன் மனைவி வாழும் முறை மிகவும் சிறந்ததாக இருக்க வேண்டுமாயின், மனைவி,

“மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.”

என்பதற்கு இலக்காயிருத்தல் வேண்டும் என்று ஆசிரியர் நன்கு எடுத்து விளக்கியுள்ளார். அக்கூற்று அவர் தம் வாழ்க்கையிற்றாம் அறிந்துணர்ந்ததே என்பதை நோக்கின், வியக் காமல் இருத்தலுமொல்லுமோ? மனைவியர் இறந்தபின் எத்துணைக்காலம் ஆசிரியர் வாழ்ந்திருந்தார் என்பது தெரியவில்லை. மொத்தத்தில்

ஆசிரியர் எண்பது ஆண்டுகட்குக் குறையாமல் நூறு ஆண்டுகள் வரையில் உயிர் வாழ்ந்திருக்கக் கூடும் என்பதே என் கொள்கை. இக்கொள்கை தானும் ஆசிரியரே எழுதியின்ஸு “மருந்து” என்னும் அதிகாரத்திற் கண்ட உண்மைகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து துணியப்பட்டதாகும்.

“அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.”

என்று ஆணையிட்டார் ஆசிரியர். தேரையரும் “ஞாலமே வந்திட்டாலும் பசித்தொழிய உண்ணோம்” என்றார். இதனால் பசியாமல் உண்டால் நோய் அனுகும் என்பதும், நோய் அனுகுங்கால் உண்ணாது பட்டினி கிடந்தால் நோய் விலகும் என்பதும் போதருவனவாம். டாக்டர் டியுவி என்ற மேனாட்டு மருத்துவர், இன்றும் இவ்வண்மையைப் பின்பற்றி நோயாளிக்கு வேறு மருந்தொன்றும் கொடாமல் மலக் குடலைக் கழுவச் செய்தபின் 10 நாட்களென்றும் ஒரு திங்களென்றும், இரண்டு திங்கள் என்றும் பட்டினி கிடக்கச் செய்து நோய் தீர்த்து வருகிறார் என்று கேட்டிருக்கலாம். இதுகொண்டு வேறும் பட்டினி கிடந்து மருந்தொன்றும் எடாமலிருப்பதால் நோய் தானே தீர்த்துவிடுமென்று கருதி விடக் கூடாது; குறிப்பிட்ட சில செயன்முறைகளையும் உடன் கையாள வேண்டும். பெற்றோரின் ஒழுக்கக் கேட்டாற் பல நோய்களுக்கு ஆளாகப் பிறந்த ஒரு சிறுவர் அளவற்ற மருந்துண்டும் நோய் தீராராய், இறுதியில் 35 நாள் பட்டினி கிடந்து முழு நலம் எய்தியதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது; பண்டைக்காலத்து நம் நாட்டு முனிவர்கள் பட்டினியால் நோய் நீக்கும் முறையைக் கையாண்டதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. முறையாகப் பட்டினி கிடப்பதால் உடல் சுடர் விரி பசும் பொன்னென இலகும் என்பதும் பண்டைக் கோட்பாடு. ஆங்கிலத்தில் “பட்டினியின் உண்மைப் பொருள்” (The Philosophy of Fasting) என்றே ஒரு நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. இஃதிவ்வாறாக, இற்றை நாளில் தமிழ் நாட்டு மருத்துவர்கள் தங்கள் மருந்து பிடிப்பதற்கெனச் சாராயத்தையும், எலும்புச் சாற்றையும், ஊன் சாற்றையும், முட்டையையும் உண்ண வைத்தல் எத்துணை இரங்கத் தக்கது!

“மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபா டில்லை உயிர்க்கு.”

என்று வள்ளுவர் அறிவு தெருட்டியதை அவர்கள் ஓர்ந்திலர்கள் போலும்! அஃதொன்றுமேயன்றி அவர்கள் கையாளும் முறையால் மறைமுகமாகப் புலால் உண்ணல், கொலை என்ற குற்றங்களுக்கும் ஆளாகின்றனர் என்பதையும் அவர்கள் உணர்வார்களாக.

...தொடரும்

இன்ப வாசகம்

(கலாநிதி கவிஞர் வி. கந்தவனம், அன்புநெறி சிறப்பாசிரியர்)

அன்பின்றி இன்பம் அடைதல் அரிதாகும்
என்பதைக் காணார் இலர்.

அன்பு இல்லாது இன்பத்தைத் துய்க்க முடியாது என்பதை
அனுவடத்தாற் கண்டியாத மக்கள் இவ்வுலகத்தில் இலர்.

அன்பின்றி இன்பத்தைத் தேடி அலைவார்பின்
துன்பத்தில் வீழ்வர் சமன்று.

உலக வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாகவுள்ள அன்போடுகூடிய
இன்பத்தை விடுத்து, (வன்முறை வழிகளில்) இன்பத்தை
அனுபவிக்க முயல்பவர் அலைவற்று ஈற்றில் துன்பத்தில் சிக்குண்டு
தவிப்பர்.

எதுவின்பம் என்றே இதமாகக் காட்டிப்
பதமாக்கல் வாசகத்தின் பண்பு.

முறையான இன்பம் எது என்று தெரியாத மக்களுக்கு
அதனை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் உணர்த்தி,
அவர்களைப் பக்குவப் படுத்துதல் திருவாசகத்தின் இயல்பாகும்.

அழுதாய இன்பச் சிவமூறும் அன்புத்
தமிழே திருவா சகம்.

அழுதம்போன்ற இனிமையுடைய இன்பத்தைத் தருகின்ற
சிவனருள் ஊற்றெடுக்கும் அன்புத் தமிழே திருவாசகம் ஆகும்.
(அன்பு ஆகிய தமிழே திருவாசகம். அன்போடு அதனைப்
படிக்கையில் சிவசம்பந்தமான இன்பம் அதில் ஊறிவரும். அது
அழுதம்போன்ற இனிமையுடையது.)

அன்பால் சிவக்கடலை ஆசிரியர் தான் கடைந் தே
இன்பமுது தந்தார் எமக்கு.

அன்பாகிய மத்தினாலே சிவமாகிய பாற்கடலை ஆசிரியராகிய
மணிவாசகப் பெருமான் தானே தனித்து முயன்று கடைந்து
இன்பமாகிய அழுத்தைப் பெற்று எமக்கெல்லாம் தந்தருளினார்.
(பாற்கடலை முன்பு தேவர்களும் அசர்களும் சேர்ந்து கடைந்தே

அமுதம் எடுத்தார்கள். மணிவாசகப் பெருமானோ தானே தனியாகச் சிவகடலைக் கடைந்து அமுதம் எடுத்தார் என்பதாம்.)

**படிக்கப் படிக்கப் பசிக்கின்ற இன்பம்
வடிக்கும் திருவா சகம்.**

கற்கக் கற்க மேலும் மேலும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆவலைத் தாண்டும் தெளிந்த இன்பத்தை வழங்கும் இயல்புடையது திருவாசகம். (பசிக்கின்ற - தெவிட்டாத.
வடிக்கும் - மாக்களைப் போக்கிச் சிராக்கும்.)

**பொருளின்பம் நன்கு பொருந்துஞ்சொல் இன்பம்
அருளின்பம் ஊட்டும் அது.**

திருவாசகம் எமக்கு மூவகை இன்பத்தை ஊட்டுகின்றது. ஒன்று பொருள் இன்பம். இரண்டு சொல் இன்பம். மற்றையது திவாசகத்தைப் படிப்பதானால் எமக்கு இறைவனால் வழங்கப் பெறுகின்ற அருள் இன்பமாம். (திருவாசகம் என்கின்ற பத்தி இலக்கியத்தில் இருக்கும் சொற்களை பொருட்களை தருகின்ற இன்பத்தோடு பத்திச்சுவையால் விளைகின்ற அருளிலே குளிக்கும் மேலான இன்பமும் கிடைக்கும் என்பதாம். அதுவே முன்னைய குறளிற் கூறப்பட்டுள்ள வடிக்கப்பெற்றுத் தரப்படும் இன்பமாகும்.)

**இருந்துமலும் சிற்றின்பர்க் கேற்றபே ரின்ப
மருந்தளித்தல் வாசகத்தின் மாண்பு.**

சிற்றின்பத்திலே அமிழ்ந்து அல்லற்படுபவருக்குத் தக்க பேரின்பத்துக்குரிய வழியைக் காட்டி அவர்களுக்கு வீடுபேறு அளித்தல் திருவாசகத்தின் சிறப்பாகும். (இன்பம் சிற்றின்பம் பேரின்பம் என இருவகைப்படும். உலகியலுக்குரிய சிற்றின்பத்தில் ஆன்மாக்கள் பலவித துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றன. அதனாற் சிற்றின்பம் நோயின்பம் ஆகின்றது. நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாகப் பேரின்பம் அமைகின்றது. அதனைத் திருவாசகம் வழங்குகின்றது. உழவுதல் - வருந்துதல். பேரின்பம் - முத்தி இன்பம். மாண்பு - சிறப்பு.)

**கைதனில் இன்பம் இருக்கக் கதிதேடி
வையகம் வாடும் மயங்கி.**

அத்தகைய பேரின்பத்தைத் தருகின்ற திருவாசகம் கையிலே இருக்க, தேடி அலைந்து பொய்யான வழிகளை உய்யும்

வழிகளாகக் கொண்டு மயங்குவதால் இந்த உலகத்து மக்கள் துன்புறவர். (கதி - உய்யும் வழி.)

ஏதமிலா இன்பத்து வாசகத்தை எப்பொழுதும் ஒதிவரின் உண்டாம் உயர்வு.

குற்றமில்லாத இன்பத்தைத் தரவல்ல திருவாசகத்தை நாம் எப்பொழுதும் படித்துவரின் அப்பமிற்சியால் எமக்கு உயர்ச்சி உண்டாகும். (ஏதம் - குற்றம்.)

மன்றத்தில் நிகழ்ந்தவை

சிவயோகசவாமிகள் குருபூசை

சிவயோக சவாமிகள் குருபூசை ஏப்பிரல் மாதம் 10ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை யாழ் கூட்டுறவு இல்ல மண்டபத்தில், நடை பெற்றது. வழிபாடு காலை 10:00 மணிக்கு ஆரம்பித்தது. முதலில் கூட்டு வழிபாடும் பூசையும் இடம் பெற்றன. தொடர்ந்து சிவயோக சவாமிகள் பற்றிய மாணவர்களது பேச்சுக்கள் இடம் பெற்றன. மாணவர்கள் வகுப்புநிதியாகத் தங்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டுரைகளை ஆயத்தப்படுத்திச் சிறப்பாகப் பேசினார்கள். சிவயோக சவாமிகள் பாடிய பாடல்களும் மாணவர்கள் பாடினார்கள். இறுதி வழிபாட்டுடன் குருபூசை நிறைவு பெற்றது. கலந்து கொண்ட அன்பர்களுக்கு மதிய போசனம் வழங்கப் பெற்றது. இக்குருபூசையினை திரு. ஸ்கந்தகுமார் குடும்பத்தினர் உபயமாக எடுத்துச் செய்தனர்.

திருநாவுக்கரச நாயனார் குருபூசை

மேற்படி குருபூசை ஏப்பிரல் மாதம் 24ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை யாழ் கூட்டுறவு இல்ல மண்டபத்தில், நடை பெற்றது. வழிபாடு மாலை 7:00 மணிக்கு ஆரம்பித்தது. முதலில் கூட்டு வழிபாடும் பூசையும் இடம் பெற்றன. தொடர்ந்து நாவுக்கரசர் பற்றிய மாணவர்களது பேச்சுக்கள் இடம் பெற்றன. நாவுக்கரசர் தேவாரங்களையும் மாணவர்கள் பாடினார்கள். இறுதி வழிபாட்டுடன் குருபூசை இனிதே நிறைவு பெற்றது. கலந்து கொண்ட அன்பர்களுக்கு இரவு உணவு வழங்கப் பெற்றது. இக்குருபூசையினை திரு. விஸ்வதாசன் குடும்பத்தினர் உபயமாக எடுத்துச் செய்தனர்.

சிவஞானபாடியத்துள் திருவாசகச் சிந்தனைகள்

(சித்தாந்தகலாந்தி, சைவநன்மணி, சைவசித்தாந்த சாகரம்,
முனைவர் கோமதி குரியமுர்த்தி, ‘அன்புநெறி’ சிறப்பாசிரியர்)

புறச்சமயத்தார் செயலுக்கு உவமையாகத் திருவாசகத் தொடர்:

“..... தம்மை
உணரார் உணரார் உடங்கு இயைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்”

என்பது அவையடக்கச் செய்யுளின் பின் இரண்டு அடிகளாகும். “தம்மை உணரார் உணரார்” என்றது சைவசித்தாந்தக் கொள்கைகளுக்கு மாறுபட்ட புறச்சமயத்தார்களைக் குறிக்கும். அவர்கள் தமக்குள் ஒத்த கருத்தினை உடையவர்கள் அல்லர். வேறு வேறு கொள்கைகள் உடையவர்கள். புறச்சமயத்தாரின் போக்கினைக் குருடர்கள் யானையைக் கண்ட கதை மூலம் சிவஞான முனிவர் விளக்குகிறார். பிறவிக் குருடர்கள் பலர் யானையைக் காணும் விருப்பத்துடன் அது நின்றுள்ள இடம் சென்று ஓவ்வொருவரும் யானையின் ஓவ்வொரு உறுப்பைத் தடவிப் பார்த்தனர். யானையின் காதைத் தடவிப் பார்த்தவன் யானை முறம் போல்வது என்றான். காலைத் தடவிப் பார்த்தவன் யானை உலக்கை போன்றது என்றான். உடம்பைத் தடவிப் பார்த்தவன் யானை மலையைப் போன்றது என்றான். அவர்கள் ஓவ்வொருவரும் தாம் தாம் சொன்னதே சரி என சாதித்துக் கலகம் புரிந்தனர். அவர்களுள் யாரும் யானையை முழுமையாகக் காணவில்லை. யானையைக் கண்ணால் கண்டவன் அவர்கட்கு உண்மையை எடுத்துச் சொல்லப் புகுந்தால் அவனையும் தம் போன்ற குருடனாகவே கருதி அவன் கூறியதை ஏற்க மறுப்பார். யானையைக் கண்ட குருடர்களைப் போல புறச்சமயத்தவர்கள் தத்தம் நூல்களில் கூறியுள்ளவைகளே உண்மைகள் என சாதிப்பார். அவர்களது செயலுக்குக் “கொடிறும் பேதையும் கொண்டது விடா” என்ற போற்றித் திருஅகவல் வரியை (63) உவமையாக சிவஞான முனிவர் கூறுகின்றார் (பாடியம் ப.98). கொடிறு - குறடு, இடுக்கி, அகப்பட்ட பொருளை வெளியே விடாது. பேதையின் இயல்பும் அ.:தே. திருவாசகத்தில் இறைநெறியில் உறைந்து நிற்றலுக்குக் கொடிறும் பேதையும் உவமைகளாக

அமைந்தன. இங்குச் சிவஞான முனிவர் தத்தம் கொள்கைகளே சரி என பிடிவாதம் பிடிக்கும் புறச்சமயத்தார்கட்கு அவ்விரண்டையும் உவமையாகக் கூறுகின்றார்.

முதல் சூத்திரக் கருத்துரை விளக்கத்தில் திருவாசகம்

சங்கார காரணனாய் உள்ள முதலையே முதலாக உடைத்து இவ்வுலகம் என்பது முதல் சூத்திரக் கருத்து. சங்காரம்-அழித்தல் அல்லது ஒடுக்குதல். உலகங்கள் பல கொண்டது இவ்வண்டம். விரிந்து பரந்து கிடக்கின்ற இந்த அண்டத்தில் முதல் படிதான் இந்த நிலவுலகம். இதனைச் சுற்றிலும் இதற்கு மேம்பட்ட நான்கு படி நிலைகளில் எண்ணற்ற உலகங்கள் உள்ளன என்பர்.

இவ்வாறு ஜவகைப்பட்டு விளங்கும் உலகங்களைக் கலை என்ற சொல்லால் சூறிப்பிடுவர். அவை நிவர்த்திக்கலை, பிரதிட்டாகலை, வித்தியாகலை, சாந்திகலை, சாந்திய தீதைகலை (முறையே கீழிருந்து மேலாக). நிவர்த்தி கலை, பிரதிட்டாகலை ஆகியவற்றில் அடங்கும் உலகங்கள் பிரகிருதி மாயையின் காரியங்கள். பிரகிருதி மாயையில் தோன்றினவாகிய உலகங்களுக்கே சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம் என்னும் முக்குணங்கள் உரியனவாகும். எனவே நிவர்த்தி, பிரதிட்டை ஆகிய இருகலைகளிலும் குணதத்துவம் என்பது உண்டு. இவை இரண்டிற்கும் மேற்பட்ட வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதீ கலைகளிலுள்ள உலகங்களில் முக்குணங்கள் தொழிற்படா. குணங்கள் உடைய உலகங்களை ஒடுக்கும் உருத்திரனுக்கு குணி ருத்திரன் என்று பெயர். இவனே மும்மூர்த்திகள் என்று பேசப்படும் பிரமன், திருமால், உருத்திரன் ஆகிய மூவில் ஒருவன். சைவசித்தாந்தத்தில் பேசப்படும் முழுமுதற் கடவுளாகிய இறைவன் சிவன். இவன் மகாருத்திரன் எனப்படுவான். மகாருத்திரனே குணதத்துவம் கடந்த உலகங்கட்கு அப்பாற்பட்ட மூன்று கலைகளையும் ஒடுக்கி அதன் பின்னர் அவற்றை மீளவும் தோற்றுவிக்கும் ஒப்பற்ற பரம்பொருள் ஆவான். குணிருத்திரன் அழித்தல் தொழில் ஒன்றிற்கு மட்டுமே உரியவன். மகாருத்திரன் முத் தொழிற்கும் உரியன். இவ்வேறுபாடு உணர்த்துதற்கு என்றே பொதுப்படச் சங்கார காரணனை என்றொழியாது “சங்கார காரணனாயுள்ள முதலை” என்று மெய்கண்டதேவர் விதந் தோதியதாகச் சிவஞான முனிவர் விளக்குகின்றார். இவ்வேறுபாடு உணராது மகா ருத்திரனாகிய

பரமசிவனைக் குணி ருத்திரனாக வைத்து எண்ணுவோரைக் குறிக்க,

“..... நம்மவர் ஆவரே
மூவர் என்றே எம்பிரானொடும் எண்ணி விண்ணாண்டு மண்மேல்
தேவர் என்றே இறுமாந்து என்ன பாவம் திரிதவரே”

(திருச்சதகம் செ. 4)

என வாதலூரடிகள் இரங்கிக் கூறிய திருவாக்கைச் சிவஞான முனிவர் மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார். (பாடியம், ப. 160)

“நம்மவர் அவரே” என்றது பிரமனும் திருமாலும் பசுவர்க்கத்தினர் என்பதை உணர்த்தும். இதனை,

“பிரமன் முதலாப் பசுக்களைக் கட்டிய பாசம் மூன்று”
(எட்டாம் தந்திரம் 16, பதி, பசு, பாசம் வேறின்மை, செ. 2) என்ற திருமூலர் வாக்கும் உறுதிசெய்யும்.

“மூவர் என்றே எம்பெருமானொடும் எண்ணி” என்றது பிரமனும் திருமாலும் சிவபெருமானை உருத்திரனாக எண்ணி அவனோடு தம்மையும் ஒத்த நிலையில் வைத்து எண்ணுவதை உணர்த்தும். இது அவர் தம் செருக்ககைப் புலப்படுத்துவதாகும்.

மேலும் மகாருத்திரன் எனப்படும் சிவபெருமான் மும்மூர்த்திகளில் ஒருவராகக் கூறப்படும் உருத்திரன் அல்லன் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தச் சிவஞான முனிவர் திருவாசகத்திலிருந்து மேலும் மூன்று மேற்கோள்களைக் காட்டுகின்றார் (பாடியம், ப. 160).

“தேவர்கோ அறியாத தேவதேவன்
செழும் பொழில்கள் பயந்து காத்து அழிக்கும்
மூவர் கோனாய் நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி”

(திருச்சதகம், செ. 30)

தேவர்கட்கு அரசனாகிய இந்திரனும் அறியாத மகாதேவன் சிவபெருமான். பிரமன், திருமால், உருத்திரன் ஆகியோர் முறையே படைத்தல் (பயந்து-படைத்து) காத்தல், அழித்தல் என்ற ஓவ்வொரு தொழிலுக்கே தலைவர்.

அம்முவரும் தாம் தாம் செய்த புண்ணியத்தால் அப்பதவி களைச் சிவனருளால் பெற்றனர். அவனுடைய ஏவலாக அத்தொழில் ஆற்றுவதை

“விரைக் கமலத்தோன் மாலும் ஏவலான் மேவினோர்கள்
புரைத் அதிகார சக்தி புண்ணியம் நண்ணொலை”

(சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம், 54)

என்ற அருணாந்தி சிவாசாரியார் வாக்கு உறுதி செய்யும். அம்மூவர்க்கும் அப்பதவிகளை அளித்துத் தொழில் புரிவிக்கும் பெருந்தலைவர் சிவபெருமான் என்பதை “மூவர்கோன்” என்ற சொல் உணர்த்தும்.

மேலும் மூவர்கோன் என்ற அளவில் கூறாது “நின்ற முதல்வன்” என்றது படைத்தல் தொழில் முதலியவற்றைச் செய்யும் தேவர் அனைவரும் பேரூழிக் காலத்தில் இறைவன் பால் ஒடுங்க, அவ்விறைவன் ஒருவனே நிலையுடைப் பொருளாக இருத்தலை உணர்த்தும். ‘நிற்றல்’ என்றது அழிவின்றி ஏகனாய் நிற்றலை உணர்த்தும். இதனை,

“நூறுகோடி பிரமர்கள் நொந்தினார்
ஆறுகோடி நாராயணர் அங்ஙவனே
ஏறு கங்கை மணல் என்னில் இந்திரன்
ஈரிலாதவன் ஈசன் ஒருவனே” (5: 100: 3)

என்று ஆதிபுராணத் திருக்குறுந்தொகையில் அப்பர் கூறுவது உறுதிசெய்யும்.

“முந்தும் நடுவும் முடிவுமாகிய மூவர் அறியாச்
சிந்துரச் சேவடியான்” (குமிற்பத்து, செ. 5)

இத்தொடரில் முந்து, நடு, முடிவு என்றது படைத்தல், காத்தல், அழித்தலாகிய முத்தொழில்களைக் குறித்தது. நிர்க்குணான சிவபெருமான் பிரமன், திருமால், உருத்திரன் ஆகிய குணமூர்த்திகளால் அறியப்படாதவன். ஆதலால் “மூவரறியாச் சிந்துரச் சேவடியான்” என்கின்றார் மாணிக்கவாசகர்.

“முந்திய முதல் நடு இறுதியும் ஆணாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்றறிவார்”
(திருப்பள்ளியெழுச்சி, செ. 8)

என்ற சிவஞானமுனிவர் காட்டும் திருவாசக மேற்கோளில் முதல், நடு, இறுதி என்றது உலகின் தோற்றம், நிலைபேறு, ஒடுக்கம் இவற்றை உணர்த்தும். ‘முந்திய முதல்’ என்றது பிரமன் முதலிய காரணக் கடவுளர்க்கும் முற்பட்ட முதல் சிவபெருமான் என்பதை உணர்த்தும். ‘மூவரும் அறிகிலர்’ என்றது சிவபெருமான் காரணக் கடவுளர்களான மூம் மூர்த் திகளிலிருந்து வேறுபட்டு, அவர்களினும் மேலானவனாக விளங்குதலை உணர்த்தும்.தொடரும்

சிறுவர் பகுதி

ஆறுமுகநாவலர் சைவ வினாவிடை-2

2. பசுவியல் (தொடர்ச்சி)

29. நால்வகைத் தோற்றங்கள் ஆனவை யாவை?

அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம் என்பவைகளாம், அண்டசம்-முட்டையிற் தோன்றுவன். சுவேதசம் - வேர்வையிற் தோற்றுவன். உற்பிச்சம் - வித்து வேர் கிழங்கு முதலியவைகளை மேற்பிளந்து தோன்றுவன். சராயுசம் - கருப்பையிற் தோன்றுவன்.

30. எழுவகைப் பிறப்புக்களாவன யாவை?

தேவர். மனிதர். விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, தாவரம் என்பவைகளாம். இவ்வெழுவகையினுள்ளும் முன் நின்ற ஆறும் இயங்கியற் பொருள்கள். இறுதியில் நின்ற தாவரங்கள் நிலையியற் பொருள்கள். இயங்கியற் பொருள்களின் பெயர் சங்கமம், சரம்; நிலையியற் பொருளின் பெயர் தாவரம், அசரம்.

31. கருப்பையிலே பிறப்பன யாவை?

தேவர்களும், மனிதர்களும், நாற்கால் விலங்குகளுமாம்

32. முட்டையிலே பிறப்பன யாவை?

பறவைகளும், ஊர்வனவும், நீர்வாழ்வனவுமாம்.

33. வேர்வையிலே பிறப்பன யாவை?

கிருமி, கீடம், பேன் முதலிய சில ஊர்வனவும், விட்டில் முதலிய சில பறவைகளுமாம்.

34. வித்தினும், வேர், கொம்பு, கொடி கிழங்குளிலும் பிறப்பன யாவை?

தாவரங்கள். ..தொடரும்.

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....

சைவபோதும்

(சைவப் பெரியார் சு. சிவபாதசந்தரம், பி.ஏ. அவர்கள்)

நான்காம் அதிகாரம் - ஆன்மா

நான் என்று சொல்வது ஆன்மா. நான் என்பது சரிரமன்று. நான் ஒரு பாம்பைக் கண்டேன் என்று சொல்லுகிற பொழுது, பாம்பைக் கண்டது சரிரமன்று. அதைக் கண்டது நான் ஆகிய ஆன்மா. ஆன்மா கானுதற்குச் சரிரம் உதவியாயுள்ளது. பாம்பு எனக்கு முன் வரும்போது, அதிலே இருக்கிற ஒனி என்னுடைய கண்கூடாகப் போய்த் திரிபுற்று மூளையிலே ஒரு தாக்கத்தை

உண்டாக்குகின்றது. அந்தத் தாக்கத்தைச் சூக்கும் சர்த்திலிருக்கிற புத்தி ஆன்மாவுக்குக் காட்டுகிறது. ஆகவே காண்பது ஆன்மா. காண்பதற்குக் கருவியாயுள்ளவை கண்ணையும் மூனையையும் அங்கமாகவுடைய சூக்கும் சர்மாகும்.

ஆன்மாவானது தூலம் சூக்கும் காரணம் ஆகிய மூன்று வகையான சர்வங்களிலும் நின்று கொண்டு தன்னுடைய முயற்சிகளைச் செய்யும். சர்வங்கள் யந்திரங்கள் போலுள்ளன. ஆன்மா யந்திரங்களைக் கொண்டு வேலை செய்விக்கும் யந்திரக்காரன் போல இருக்கின்றது. யந்திரக்காரன் இல்லாமல் யந்திரங்கள் இயங்கமாட்டாது.

ஆன்மாக்களுள் விஞ்ஞானகலர், பிரளாயாகலர், சகலர் என்று மூவகை உண்டு. விஞ்ஞானகலர் கண்மம் அசுத்தமாயை என்னும் இரண்டு மலங்கள் இல்லாதவர்கள். பிரளாயாகலர் அசுத்த மாயை என்னும் ஒரு மலம் இல்லாதவர். இவர்களில் ஒரு வகையார் இயல்பாகவே மேலே சொல்லப்பட்ட பாசங்கள் இல்லாதவர்கள். மற்றொரு வகையார் அவை இடையிலே நீங்கப் பெற்றவர்கள். இவர்களுள் விஞ்ஞானகலர் ஞானத்திலும், பிரளாயாகலர் பிரளாயத்திலும் கலை முதலியவற்றினின்றும் நீங்கியவர்கள்.

சகலர் எல்லா மலங்களும் உள்ளவர்கள். மனிதர்களாகிய நாங்களும், தேவர்களும், மிருகம், பட்சி முதலிய இயங்கியற் பொருட்களும் புல் பூண்டு முதலிய நிலையியற் பொருள்களும் சகலர்களாம்.

ஆன்மாக்கள் எல்லாம் இளைப்பாறுதற்காகச் சிவபெருமான் உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரு காலத்திலே அழித்தருளுவர். அந்தக் காலத்துக்குச் சர்வசங்கார காலம் என்று பெயர். அப்போது சகலராயுள்ள ஆன்மாக்கள் கண்மமும் உடம்பாகிய மாயையும் சாராமல், ஆணவமாகிய ஒரு மலத்தோடு மாத்திரம் சார்ந்திருக்கும். இப்படியிருக்கும் இவைகளுடைய நிலைக்குக் கேவல நிலை என்று பெயர். மூன்று மலங்களோடுஞ் சார்ந்திருக்கும் தற்கால நிலைக்குச் சகலநிலை என்று பெயர். மூன்று மலங்களும் முற்றாக நீங்கிச் சுத்தமாக இருக்கும் கடைசி நிலைக்குச் சுத்த நிலை என்று பெயர். இந்தச் சுத்த நிலையே மோட்சமென்றும் வீடு என்றும் சொல்லப்படும். (வீடு என்பது – விடு என்ற வினைப் பகுதியில் இருந்து தோன்றிய சொல்; பாசங்கள் விடப்பட்ட நிலை என்பது கருத்து; மோட்சம் என்பதன் கருத்தும் இதுவே.).

சிவமயம்

சைவசமயகுரவர் பாடசாலை,
சைவ சித்தாந்த மன்றம், கன்டா
வழங்கும்

திருவருட செல்வர் விழா - 2009 (பதின்நான்காவது விழா)

காலம்: வெள்ளிக்கிழமை 21-08-2009, மாலை 4:00 மணி

இடம்: யாழ் கூட்டுறவு இல்ல மண்டபம்
(2584 Rugby Road, Mississauga)

நிகழ்ச்சிகள்

- * பூசையும் கூட்டு வழிபாடும்
- * மாணவர்களின் பண்ணிசை, பேச்சுகள்,
- * திருமுறை ஓதல்
- * வெளியீடு: நால்வர் வரலாறு
(ஆய்வுச் சீந்தனைகள்)

"அன்புநறி" திருவருட செல்வர் விழா மலர்-2009

- * சொற்பொழிவுகள்

டாக்டர் பல் மருத்துவமனை

போவியாட் பல் மருத்துவமனை

குடும்ப பல் மருத்துவர்

Dr. Vanathy Jeevakumar
டாக்டர் திருமதி வானதி ஜீவகுமார்

சகல பல் மருத்துவ சேவைகள்
(Including Braces Implants)
வாரத்தில் ஏழு நாட்கள்

- * Veneers * Crowns and Bridges * Braces
- * Root Canal Therapy * Dental Implants
- * Fillings * Extractions * Dental Cleanings
- * Zoom Whitening * Mouth-guards
- * Dentures * Bad Breath Prevention
- * Oral Home Care Instruction

Dundas Dental Centre
29C Dundas Street E. Mississauga,
Ont., L5A 1V9 (Hurontario/Dundas)
Phone 905- 281-0273
Fax: (905) 281-8792

Bovaird Dental Centre
10025 Hurontario St. Unit 12
Brampton, Ont.,
(Hurontario/Bovaird Dr.)
Phone 905 -846-9929

யോകർ കവാമി ഗ്രൂപ്പചൈയൽ മാൺവർകൾ പാടൽകൾ പാടുക്കിന്റെ

തിരുനാവക്കരൻ ഗ്രൂപ്പചൈയൽ മാൺവർകൾ പാടൽകൾ പാടുക്കിന്റെ